

[Fr. Kristiansen.]

vi aldrig mere vil blive nødsaget til at gaa tilbage til den Garanti og det Tilskud til Eksporten, som vi en kort Tid var inde paa, og som praktisk talt intet betød for Landbrugets Rentabilitet, men som kun var egnet til at give Folk uden for Landbruget et forkert Billede af Forholdene.

Jeg haaber, at Udviklingen i den mellemfolkelige Samhandel maa gaa i den Retning, at Landbrugsorganisationerne selv kan disponere og afslutte Handelsaftaler, selv om en saadan Frihed i Øjeblikket maa modificeres noget. Der kan næppe indvendes noget imod ubegrænset Frihed, hvor det drejer sig om Salg i fri Valuta, i hvert Fald i Valuta, som vi igen kan bruge til Indkøb af Varer, som vi finder det nødvendigt at indføre. Et saadant Salg i fri Valuta, selv om det sker til ret høje Priser, maa da i Virkeligheden styrke Landets Valutastilling. Men hvis det derimod drejer sig om Varebytte, maa der en vis Samfundskontrol til, saavel med Hensyn til Skønnet over Nødvendigheden af at indføre den vedkommende Vare som med Hensyn til den Pris, hvormed den indgaar i Varebyttet. Jeg ved ikke, om saadanne Aftaler om Varebytte har været medvirkende til de stigende Importpriser. Fra Landbrugsorganisationernes Side hævdes, at det ikke har været Tilfældet, og det kan vel i Virkeligheden kun afgøres, dersom man har Adgang til sammenlignelige Importpriserne fra de Lande, med hvem vi har Handelsforbindelse i Øjeblikket, med de Priser, de faar for deres Eksportvarer i andre Lande.

Jeg ved ikke, om det er muligt at foretage en saadan Sammenligning, men indtil det kan gøres, maa vi holde os til Landbrugsorganisationernes Udtalelser om, at de stigende Priser paa Landbrugsvarer ikke har været medvirkende til, at de Varer, vi har faaet ind, har været dyrere, end de ellers vilde have været.

Meget i den økonomiske Udvikling her i Landet i den kommende Tid vil være afhængigt af den Handelsaftale med England, som vi forhaabentlig i Løbet af de kommende Maaneder faar gennemført. En Overenskomst, der, selv om den nogenlunde opfylder vore Priskrav, ikke indeholder nogen Prisaftale om de mest nødvendige Varer, som England skal levere os til Gengæld, vil jeg anse for meget uheldig.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til meget hurtig Vedtagelse.

Chr. Nielsen: Vi finder det i Dag, som vi gjorde det i September, da vi sidst behandlede denne Lovgivning, naturligt, at der ydes en Hjælp til at holde Forbrugerpriserne nede paa et rimeligt Stade, men samtidig maa vi i Dag som i September konstatere, at der endnu ikke er ført blot Skygge af Bevis for, at den Gennemsnitspris, som vi indtjener paa vore Landbrugsvarer ude i Verden, skal være Afregningsprisen for Hjemmemarkedet. Vi vendte os sidste Gang mod, at man knæsatte dette Princip i Loven. Da der intet nyt er sket i de forløbne Maaneder, maa vi ogsaa denne Gang gaa imod, at man knæsætter dette Princip.

Naar den ærede Ordfører for Venstre (Bjerg) fremhæver, at dette er en heldig Udvikling, og at man fra Landbrugets Side helst ser, at Princippet om, at Gennemsnitsprisen gøres til Afregningspris paa Hjemmemarkedet, gennemføres paa alle Omraader, saa synes jeg, at denne Udtalelse i sig selv stempler Hensigten med denne Form for Afregning. Naar man tænker tilbage paa Forholdene først i 30'erne, da Venstre sandt for Dyden ikke hævdede en saadan Opfattelse, men tværtimod gav Udtryk for det modsatte, er det for mig temmelig tydeligt, at det, det drejer sig om, er, at naar Konjunkturerne ude i Verden er gode, det vil sige naar Verdensmarkedets Priser er høje, ønsker man, at Afregningsprisen herhjemme skal følge Verdensmarkedets Priser. Men paa samme Maade, som det var det i 30'erne, er det i Dag en Kendsgerning, at Verdensmarkedets Priser intet som helst har med Værdien af det paagældende Produkt at gøre. Derfor er det et daarligt Princip at indføre, og vi kan ikke medvirke til denne Lovs Gennemførelse.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire første Ordførere for deres Tilsagn om at ville medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Jeg nødes til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Bjerg, der udtalte sin store Tilfredshed med, at man med denne Lov har indført det Princip, at Landbruget skal have Gennemsnits-eksportprisen for sine Varer, baade naar det sælger til Udlandet og til Hjemmemarkedet. Der er fra anden Side udtalt visse Betænkeligheder ved dette Princip's Gennemførelse, og jeg kan forstaa, om denne Betænkelighed efter det ærede Medlems Tale vil vokse — og vokse betydeligt, naar